

POSTANOWIENIE

Dnia 9 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa A. R.
przeciwko małoletniej A. C. zastępowanej przez kuratora I. D. i A. C.
o unieważnienie uznania małoletniej A. C.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 maja 2008 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 10 października 2007 r., sygn. akt II Ca (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 10 października 2007 r. W wyroku tym oddalono apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 22 maja 2007 r. rozstrzygającego o oddaleniu powództwa o unieważnienie uznania dziecka.

W skardze kasacyjnej przedstawiono zarzuty naruszenia art. 227 k.p.c., art. 232 k.p.c., art. 233 k.p.c., art. 235 k.p.c. Naruszenie to nastąpiło w ten sposób, że nie dopuszczono dowodu z zeznań wnioskowanych świadków mogących potwierdzić zasadność żądania pozwu. Formułując te zarzuty, skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi drugiej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Jednym z zasadniczych, konstrukcyjnych wymogów skargi kasacyjnej jest sformułowanie w niej wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania i odpowiednie

uzasadnienie tego wyroku (art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Uzasadnienie takie powinno nawiązywać do przesłanek tzw. przedsądu, sformułowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c.

W skardze kasacyjnej powoda brak takiego wniosku i wspomnianego uzasadnienia. Funkcji tego wniosku nie mogą spełniać wyeksponowane na wstępie skargi zarzuty kasacyjne (zarzuty naruszenia prawa procesowego), ponieważ chodzi tu o odrębny, konstrukcyjny element skargi kasacyjnej (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.). Brak w treści skargi kasacyjnej elementu konstrukcyjnego, przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., powoduje konieczność jej odrzucenia (art. 398⁶ § 3 k.p.c.). Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak sentencji.